

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

OSZTOGAT FOSZTOGAT

**A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG MINISZTERELNÖKE
KÖZREMŰKÖDÖTT A NEMZETI VAGYON ELADÁSÁBAN, BÜSZKE IS RÁ.
A KÖZNYELVBEN EZT LOPÁSNAK HÍVJÁK.**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

KISBÉRI FÁK

A fákról beszélgettünk minap Kisbér polgármester asszonyával. Udvardi Erzsébet orvos, lehet, hogy ezért is érzi át az ügy fontosságát. A közeli bakonyi erdőkből viszik a fát, mondja. Viszik hivatalosan az erdőműbe, viszik nem hivatalosan a lakásokba. Az államot nem hatja meg, hogy kopár hegyhátak maradnak a nagyüzemi tarvágás nyomán. Az sem, hogy sok ember már csak úgy tud fűteni, hogy ellopja a fát.

Miért nem lehet összhangot teremteni? Miért nem lehet érvényt szerezni a köz érdekének a vállalat érdekével szemben? Miért nem lehet kiszámítani, hogy mivel jár, ha felemelem a gáz árát? Megannyi megválaszolatlan kérdés. A kisbéri polgármester nem ültet fákat a Bakonyba. Nem tud. Ültet oda, ahova tud. A polgármesteri hivatal előtt tizennygy fáska hirdeti az aradi vértanú tábornokok és az első független magyar kormány miniszterelnökének emlékét. A neveket odaírták minden fáskához. Egy név íratlanul van ott, de arra is emlékezni fognak a helyiek: a polgármesteré, aki képes volt tenni történelmi emlékezetünk és emberi környezetünk megőrzéséért.

VOLT EGYSZER EGY HÁBORÚ

Volt egyszer háború, nem az Óperenciás tengeren túl, hanem itt, a közvetlen közelünkben, Jugoszláviában. Tíz esztendeje annak, hogy a NATO 19 tagországa, köztük Magyarország háborút indított a Jugoszlávia ellen. A jugoszláv vezetést azal vádolták, hogy tömeggyilkosságokat

követtek el Koszovóban, meggyalázták az albán kisebbséget. A vádakról idővel kiderült, hogy körülbelül annyira igazak, mint az Irak ellen felhozott vádak. Irakban nem találtak tömegpusztító fegyvereket, pedig nagyon keresték az amerikaiak is, az angolok is. Koszovóban meg nem találtak tömegsírokat, pedig nem kevesebb intenzitással kutatták.

De, hát nem is ez volt a lényeg. Jugoszlávia az utolsó láncszem volt a nyugati világ rendszerváltó terveiben. Magyarország, Csehország, Lengyelország húsz esztendeje gyorsan megadta magát, nagyobb bonyodalom nélkül megdöntötték a szocializmust. Jugoszláviát szétszedték, egymás után választották le a tagországokat, ami nem volt különösebben nehéz, hiszen történelmi léptékkal mérve nagyon keveset éltek együtt. Szerbia azonban nem adta meg magát. Szerbia, amely talán az egyetlen ország a világon, amelynek területe folyamatosan változott a történelem során. Hol itt volt, hol ott volt, de akárhol is volt, a szerb nép hazájaként védte. Milosevic elnököt sokan nem szerették a szerbek közül, talán a szocializmust sem, de a függetlenséget igen. Nem adták meg magukat a töröknek, nem tértek át a muzulmán hitre. Nem adták meg magukat az Osztrák-Magyar Monarchiának, pedig a monarchia legtávolabbi városa Zemun volt, a mai Belgrád elővárosa. Nem lettek katolikusok. Nem adták meg magukat Hitlernek sem, pedig iszonyatosan sok vérbe került. Nem feküdtek le Sztálinnak sem, vállalták a kiátkozást a szocialista világból. Nem adták magukat a globalizáció zászlajával hódító amerikaiaknak sem.

A nagy Amerika ezért indított háborút, Európában először a második világháború után. A modern technika minden eszközét bevetették a szerb nép ellen. Nem a katonákat kellett megsemmisíteni, a szerb nép ellenállását kellett megtörni. A szerb nép ezúttal sem engedett, de gyengék, megvásárolhatóak a legelszántabb népben is vannak. A német-barát miniszterelnök Djindjics kiadta a tőkés világnak a legendás elnököt, Slobodan Milosevicet. Ahogy mondani szokás, Isten nem ver bottal: a miniszterelnököt Belgrádban, a nyílt utcán agyonlőtték. Milosevic elnökkel Hágában végeztek fogva tartói. Nem engedhették meg maguknak a bírósági tárgyalást, mert kiderült volna az igazság, Milosevic igazsága, a szerb nép igazsága. Koszovót, az ősi szerb földet azóta kitepték Szerbiából. A katolikus Horvátországot és a muzulmán Albániát most veszik fel a NATO-ba.

A NATO a közeli Pápára telepíti hadászati légi szállító eszközeit. Jó, ha a közelben vannak, és gyorsan és sok katonát, fegyvert képesek szállítani az új hadszínterekre. Magyarország két héttel a NATO-agresszió kezdete előtt lépett a NATO-ba. Világos volt, hogy területünk kell. A magyar politikai elit súlyos döntést hozott, amelyhez hasonlót egyszer kétszer kell meghozni egy évszázadban. A döntés tragikus következményekkel járt. Magyarország a 20. században másodsor is részese lett egy olyan háborúnak, amelybe soha sem lenne szabad belépni: a szomszédok elleni háborúba. A magyar kormányok besöpörték a nyugati világ bókjait, és még szorosabban a NATO-hoz, az USA-hoz, a nyugati tőkéhez kötötték Magyarország sorsát. A magyar tőkésosztály uralkodni akart a balkáni térségben, még a háborút is vállalta. De nem nyert, hanem veszített. Trianont nem tették jóvá, a magyar nemzeti törekvések – eltérően a cseh, lengyel, horvát, román és más törekvésektől – nem valósultak meg. Volt egyszer egy háború, volt egyszer egy történelmi helyzet, amelyben a tőkés Magyarország új elitje leszerepelt.

THÜRMER GYULA

ÜSD A BURZSUJT!

BESZÉLGETÉS SZABÓ TAMÁSSAL,
A BALOLDALI FRONT – KOMMUNISTA IFJÚSÁGI SZÖVETSÉG ELNÖKÉVEL

FiataleMBER, aki a tisztességet választotta a vagyon helyett. Becsületes, mert szerte ez alapvető érték, az esélyegyenlőséghez, az igazsághoz és igen, a kommunizmus-hoz hasonlóan. Szabó Tamás, a Baloldali Front újráválasztott elnöke nem tagadja: ütne a burzsujt! Nem azért, mert szeretné, azért, mert lassan nincsen más lehetősége.

– *Újra téged választottak a Front elnökének. Miért?*

– Dolgoztunk. Vidéken és a fővárosban is. Új szervezetek alakultak, egyre többen szimpatizálnak a Baloldali Fronttal. S ami nagyon fontos: sok helyütt önálló ötletekkel álltak elő a srácok. A jó értelmében véve ők hajszolták bele az újabb és hatásosabb akciókba az országos vezetést.

– *Ki az utcára?*

– Utcára és mindenhol, ahol tenni lehet. Bárhová, ahol az emberek megértik, hogy értjük akarunk tenni. Budapesten voltak a közelmúltban időközi választások. Ki ragasszon plakátot, ki menjen kopogtatócédulát gyűjteni, ha nem a Front? Az a fontos, hogy ezek ne alkalmankénti akciók legyenek. A Munkáspárt, az ifjúsági szervezet szórólapjait mindig és mindenhol osztani kell. Nagyon nehéz munka ez, időt, szabadidőt vesz el. De pontosan ezért vagyunk kommunisták!

– *Szabadság?*

– Azért küzdünk! De komolyra fordítva a szót: a párt lapja fegyver, hasznos és működőképes eszköz, amivel embereket lehet megnyerni. A Baloldali Frontban nem lehetőség, hanem kötelesség, hogy mindenki előfizessen A Szabadságra. S az újságot nem csak nézegetni kell! Ha úgy tetszik, még az olvasás sem elég! Tovább kell adni, ha kell, meg kell magyarázni az igazságunkat! Mindenütt!

– *Mindenütt? A Munkáspárt EU-listáján a negyedik vagy...*

– Tisztázzuk az elején: számunkra rosszdolognak tartom az Európai Uniót. Azonban – ha már Magyarország a tagja – a képviselőknek a magyar érdekekért kellene harcolni, a magyar munkásosztály, parasztság, a magyar nemzet boldogulásáért kellene küzdeniük. De nem ezt teszik! Lásd a szőlőkivágásokat, a gyümölcsfák irtását, a tej- és hústermelés ellehetetlenítését és sok mást – felsorolni is háborzongató. Látjuk a fényes eredményt!

Ha ott lennék, mindenekelőtt hazám érdekeit képviselném, mert magyar politikus nem harcolhat az idegen tőkék további gyarapodásáért!

– *Lendületes. Ez hozott a mozgalomba is?*

– Az eltökéltségem nem személyes ambícióról szól. Nagypapám sokat beszélgetett velem a munkásmozgalom harcairól, a Szovjetunió történetéről. Viszonylag korán kezdtem marxista-leninista irodalmat olvasni. Ezzel a kommunista indítással kerültem Egerbe, a főiskolára, ahol Kovács Balázs azzal keresett fel, hogy szeretnék megalakítani Egerben a Baloldali Frontot. Addig nem ismert engem, de megtudta, hogy kommunista vagyok. Csupán két hetet igényelt, hogy megalakuljon az egri szervezet. 2008-ban újjáalakítottuk a pártszervezetet is. Ma már valós, országos KISZ-szervezetről beszélhetünk. S még így is nagyon sok a munka előttünk!

– *Mit szoktál olvasni? Milyen filmeket szeretsz?*

– A Szabadságot rendszeresen olvasom, de más pártok lapjait is megnézem az Interneten, mert nem is adnék, nem is futná rá a pénz. Ha kikapcsolódásra vágyom, a Dűne-sorozatot veszem kézbe. Komoly olvasmányaim a marxizmus-leninizmus klasszikusaiból tevődnek össze és az azokhoz kapcsolódó kiadványokból. Jelenleg Robert Servicestől egy új Lenin-életrajzot olvasok. Nagy elkeseredésemre, amilyen magas volt a könyv ára, a színvonala olyan alacsony. Oroszország szakértőjének tartja magát a brit történész, és úgy ír egy kommunista emberről, hogy azt sem tudja, mi a kommunizmus... Filmek közül elsősorban a történelmi filmeket kedvelem, a hamisítástól megmenekült darabokat, de szívesen megnézem a Bujtor-filmeket vagy a sci-fit is.

– *Ha találkozna az aranyhállal, mi lenne a három kívánságod?*

– Mivel nagyon szeretek horgászni, van rá esélyem, hogy kifogjam (nevet). Először is világosodjanak meg az emberek, hogy kimáshassanak ebből az erkölcsi és képzettségi fertőből, ebből a rendkívül alacsony színvonalú életből. Jöjjenek rá, hogy melyek az igazi értékek az életben, és ne higgyenek az agyoncsépelet hazugságoknak, amelyektől mostanában hangoz ország-világ. Ha ez az első kívánságom teljesül maradéktalanul, akkor nincs több kívánságom. ■

ZAVARJUK EL GYURCSÁNY

„A magyar nép mellett vagy a külföldiek mellett? A magyar nép megmentését akarod vagy kipusztulását?” – Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke egyszerű kérdést tett fel március 15-én, tisztességgel a válasz sem lenne erre a kérdésre bonyolult. A Magyar Kommunista Munkáspárt a Budai Várban, Kossuth Lajos és Táncsics Mihály egykori börtönénél tartotta nemzeti ünnepi megemlékezését. Most a pártelnök beszédéből idézünk.

„A Munkáspárt ma itt, Budapesten, Táncsics és Kossuth egykori börtönénél emlékezik a forradalom és a szabadságharc ünnepére.

Ma mi is kokárdát öltünk, a magyar nemzet színeit. Március 15-ét ünnepeljük, a forradalom, a szabadságharc ünnepét. Petőfit ünnepeljük, Jókait, Vásárhelyit, a pesti ifjakat. Ők utcára mentek a társadalmi haladásért, fegyvert fogtak a szabadságért és a szerelemért. Kossuthot ünnepeljük és Görgeyt, a magyar tábornokokat, a Kőszívű ember fiait. Az Alföld népét ünnepeljük, a magyar parasztot, a munkást és a polgárt, aki örök dicsőséget szerzett a magyar névnek.

1948-49-ben választani kellett: Petőfi, Táncsics, Kossuth mellé állsz vagy a Habsburg Ferenc József, és gyilkos tábornokai, Windischgrätz és Haynau mellé? A forradalom mellé állsz vagy a reakció mellé? A nemzet haladását szolgálod vagy a külföldiek érdekeit?

Ma, 2009 márciusában újra választanunk kell. Nem elég kokárdát tűzni! Nem elég újra és újra a Nemzeti dalt szavalgatni. Nem elég elmenni a Nemzeti Múzeumhoz, a Petőfi szoborhoz, a Bem térre, Battyány örökmécseséhez. Nem elég!

Ma, 2009 márciusában tettekkel kell igazolni, hogy ki mellett állsz! A magyar nép mellett vagy a külföldiek mellett? A magyar nép megmentését akarod vagy kipusztulását?

1848 márciusában sokan voltak, akik a márciusi ifjak, a haladás és a szabadság ügye mellé álltak. De nem voltak kevesen az ország szemetei sem. Azok, akiknek fontosabb volt saját birtokuk, saját jövedelmük, mint az ország haladása. Azok, akik a reakció és az osztrák császár mellé álltak saját népükkel szemben. Az ilyenek ma is köztünk vannak.

FERENCET ÉS KORMÁNYÁT!

Az MDF – élén Dávid Ibolyával – március 15-e előestéjén egy Habsburgot jelöl az EP-listájára. Nem kell 160 év múltán mindennap arra emlékezni, hogy a Habsburgok verték le a magyar forradalmat és végeztették ki a 13 magyar tábornokot és Batthyány Lajos miniszterelnököt. De nem lehet elfelejteni sem. Vannak határok, amelyeket magyar ember nem léphet át. Dávid Ibolya ezt a határt átlépte. Semmi keresnivalója nincs a magyar parlamentben!

Gyurcsány Ferenc és kormánya a mai elnyomókkal, a Nemzetközi Valutaalap-pal és az Európai Unióval szervezkedik a magyar emberek ellen. A külföldi bankok zsebébe rakja a pénzt ahelyett, hogy a magyar vállalkozókat támogató. A külföldieket ideengedi, sőt csábítja, bennünket megfoszt a védekezés, a harc lehetőségétől. Gyurcsány az amerikaiakat majmolja. Az ünnepen amerikai szokás szerint a jobb kezét a szívére teszi, pedig ez nálunk sohasem volt szokás. Gyurcsány-nak nincs helye abban a székben, amelyen egykor Batthyány ült. Ennek a kormánynak mennie kell!

A tőkés világ mai válsága olyan hatalmas és mély, hogy abba az egész világ belemeredett. A kérdés nem az, hogy egy-két éven belül vagy húsz éven belül rendeződik-e a válság Magyarországon. A kérdés az, hogy megmaradunk-e függetlennek, szabadnak, magyarnak, vagy elnyomottak, rabszolgák, segédnép leszünk-e a nagy európai birodalomban?

Kossuth szavaival élve: „veszedelem fenyegeti szegény elárult hazánkat, oly veszedelem, melyhez hasonlót évkönyveink nem mutatnak, s melynek láttára némely kicsinyhitűek a fővárosban azt mondták, hogy a magyar nemzet napjai megszámlálhatók. De én azt mondom: ez nem igaz.”

Ma is azt mondom, hogy mi, magyarok képesek vagyunk a túlélésre. De ehhez tenni kell!

Kossuthék elzavarták azokat, akik „alkudozásba akartak ereszkedni Jellasicsal, ama gaz árulóval, kit az armány pokoli céljainak kivételére, arra, hogy csak nemrég visszanyert szabadságunkat, s függetlenségünket kezünkön újra kicsikarja s a népet újra a szolgaság jármába hajtja, eszközül szemelt ki.”

Zavarjuk el a külfölddel egyezkedő-

ket! Zavarjuk el azokat, akik kiszolgálják a külföldi bevásárlóközpontokat, az IMF és az EU urait! Zavarjuk el azokat, akiknek drágább rongy életük, mint a haza becsülete! Zavarjuk el Gyurcsány Ferencet és kormányát!

A baloldali gondolkodású emberek közül sokan félnek attól, hogy mi lesz, ha bukik a szocialista kormány, és jön a „jobboldal”. Semmi! Minden parlamenti párt felelős Magyarország mai állapotáért, de a Gyurcsány-kormányánál nagyobb pusztítást egyetlen kormány sem végzett. Ideje kimondanunk: Magyarország létezhet az MSZP-kormány nélkül is, sőt Magyarország csak az MSZP-kormány nélkül létezhet.

VÉDJÜK MEG MAGYARORSZÁGOT!

Állami tulajdonba kell venni az energiaszektor, beleértve a távhő-ellátást, a villamosáram-szolgáltatást! Ne engedjük, hogy a külföldiek rajtunk gazdagodjanak!

Erős állami bankot akarunk! Olyan bankot, amely segíthet azokon a száz ezreken, akiket megtévesztettek az euró-, svájci frank, meg ki tudja, milyen kölcsönökkel.

Protekciónista gazdaságpolitikát akarunk! A magyar vállalkozó védelmét és támogatását, a külföldiek korlátozását és kiszorítását akarjuk!

Az EU-szerződés újratárgyalását akarjuk, új elveken, a néptömegek bevonásával! Európai szuperállam helyett a nemzetek szövetségét akarjuk. A gazdagok és nagyok uralma helyett az egyenlő nemzetek kölcsönösen előnyös együttélését akarjuk. Az EU-bürokraták uralma helyett a népek demokratikus együttélését akarjuk.

Népi országgyűlést akarunk! Be-

számoltatható, ellenőrizhető és visszahívható képviselőkkel!

Törvény előtti egyenlőséget akarunk! A törvényeket mindenki tartsa be! Ne az döntson, hogy ki tud sztárügyvédek megfizetni, hanem az, hogy kinek van igaza. Csak tiszta embereket engedjenek a közéletbe!

Egyenlő és arányos választási rendszert akarunk! E nélkül minden parlament csak a milliárdosok, a gazdagok gyülekezete lesz.

A terhek igazságos elosztását akarjuk! Progresszív adórendszert akarunk! Fizesse nek a milliárdosok, százmilliomosok!

Állami tervezési központot akarunk! Ez hangolja össze a különböző érdekeket, képviselje és védje a nemzeti érdekeket!

BARÁTAIM!

A Munkáspárt nemzeti párt, baloldali, tőkeellenes párt. Mi egyedül nem tudjuk megfékezni a tőke pusztítását. Egyedül nem tudjuk leváltani a kormányt. Egyedül nem tudjuk megvédeni a nemzetet. De képesek vagyunk a nagy ügýhöz hozzátenni részünket.

A márciusi polgár-ifjak nem hagyták Tánicsot a börtönben, hanem kiszabadították. Kossuth a magyar földművestől, a magyar iparostól kért és kapott segítséget. Oly zászló alá hívott, melyre e három jelszó volt fölírva: függetlenség, demokrácia, közművelődés.

Ez a zászló nem a vörös zászló volt, de benne volt a vörös szín is. Ez a zászló a nemzeti lobogó volt. E zászló alá oda állunk ma is. Ez a zászló a miénk is.

**Éljen a magyar szabadság!
Éljen a haza!
Éljen a magyar nép!”**

„HALLJA KEND, TÁNCICS?”

210 éves Táncsics Mihály

jogi egyetemet nem fejezte be. Forradalmár lett, s küzdött a cenzori hatalommal. Még legóvatosabb sorait is elkoboztatja a helytartótanács. Lipcsében nyomtatják ki a 'Sajtószabadságról nézetei egy rabnak' című röpiratát, amelyet sikerült Magyarországra csempészni. A magyar ifjúság szenvedéllyel olvassa a teljes sajtószabadságot és teljes törvény előtti egyenlőséget követelő sorait. A 'Nép szava, Isten szava' című munkájában követeli, hogy a földesurakat semmiféle kártérítés ne illesse meg.

A feudális viszonyokat teljesen fel kívánja számolni, ezzel is ellenségeket szerezve magának. A halálbüntetés elől bujkálva írja meg 'Mi a szocializmus és mi a kommunizmus' című művét. Kora Tiborcaként panaszolja a szegények sorsát, véres keserűséggel. Mintha csak napjainkban mondaná, hogy „kevesek kezén temérdek föld birtokoltatik, míg száz meg százerek egy talpalatnyi földdel sem bírnak”.

Gyakran vádolják igaztalanul nacionalista elfogultsággal, pedig a szomszéd nemzetekkel való összefogás gondolatával kacérkodik, talán naiv indíttatásból.

Bár 1848-ban a forradalmárok kiszabadítják budai börtönéből, 1860. már-

cius 15-én újra rabságba vetik, ahol teljesen megvakul.

Nemcsak a parasztság, hanem a munkásság szószólójaként is harcol a demokráciáért és a szocialista átalakulásért. Olyan világért, melyhez hasonlót napjainkban is álmodunk, s küzdünk érte. Haladó gondolatai mai szemmel nézve is példaértékűek, akkor is, ha néha átszővi őket a naiv optimizmus vagy a népdal-súlyos szomorúság. Elvei mellett minden körülmények között kitartó, erős jellemű személyiség, szívós parasztforradalmár, akár Dózsa György.

Az 1948-ban kibocsátott húszforintost Táncsics Mihály képmása díszítette, számos iskola és közterület viseli nevét ma is.

1884-ben halt meg nagy szegénységben. Sírját a Kerepesi úti Nemzeti Sírkertben ma is gyakran díszíti friss virág.

*„Kendnek sok fájdalmát
Szívesen fájlaljuk
S e fájó országban
Kendnek ős szerepét
Szívesen vállaljuk”*

(*Ady Endre*)

FOGARASI ZSUZSANNA

„A mi kora lelkünk / Attila ugarján / Táblabírók földjén / Szenvedő szerelmünk” szerzője 1799. április 21-én született Ácsteszéren. Jobbágy származása kivételül egész életének lázas, szabadságharcos jellegére. Népszerűsége Kossuthéval vetekedett, kivált a parasztság körében. „Oh mennyit mondhatnék én a robot, s egyéb úri tartozások miatt történekről, mik keblemet föllázták” – írta emlékirataiban. Úrdolgában őt is ütötte botjával a hajdú, mikor engedte, hogy sovány ökrei kifűjják magukat. Takácsinasként kezdte, tanítóként folytatta, a

FORRADALMI MEGEMLEKEZÉSEK

Március 14-én Szegeden és Békéscsabán emlékezett meg a Munkáspárt az 1848-49-es forradalom és szabadságharc évfordulójáról. Szegeden a napsütéses időben sokan megálltak a járókelők közül, és érdeklődve hallgatták a Munkáspárt szónokait, köztük Thürmer Gyula országos, és Zsiga Tamás megyei elnököt. A szegedi ünnepségen részt vett a Jugoszláv Kommunista Szövetség delegációja.

Békéscsabán Gál Ferenc megyei elnök (*képünkön*) köszöntötte az ünnepség résztvevőit, majd a párt elnöke mondott beszédet. Az ünnepséget követően a párt vezetői végigsétáltak Békéscsaba belvárosán, gyakorta hosszan elbeszélgetve a helybeliekkel. A szegedi és a békéscsabai ünnepség sikeréhez Fogarasi Zsuzsanna és Kozák András irodalmi műsora is hozzájárult.

MUNKA, SIKER, LÁNYOK

Divatos manapság lányokkal, asszonyokkal kampányolni. A Munkáspártnak ez nem célja, hiszen férfinak-nőnek egyaránt egyenjogúságot, jobb létet, igazságosabb társadalmat szeretne teremteni. Delikát Dóra és Fogarasi Zsuzsa is ennek jegyében járnak el napról napra. Késői nőnap üdvözlésként álljanak e sorok minden lány és asszony, fiú és férfi előtt: tanuljunk dolgozni!

RUTINCSOMAG

„Mindig van a táskámban 15-20 szórólap, 2-3 „Szabadság”, régebbi számok és a legújabb is, mivel bármikor ismerősbe, barátba, rokonba (akár régen látottakba) ütközhetek. Így adhatok nekik információt, s könnyebben tudom elkérni tőlük előre a kopogtatócédulájukat. Az összes szomszéddal, ismerőssémmel, barátommal ezt már előre lebeszéltem: amint megkapják a cédulát, nekem adják, sőt, begyűjtik a családtagjaiktól, ismerőseiktől is. Adok nekik – ha szükségük van rá, ha nincs – pár darab szórólapot, hogy továbbadják a környezetükben! A „mozgó agitációs iroda” működik! Tessék kipróbálni!”

BKV-S „ARANYBÁNYA”

„A BKV-járatokon, amerre járok, teszek szórólapot abba a fakkba, amit a BKV szórólapjainak alakítottak ki – s amik általában üresek. Ritkán van „valós” visszajelzés, de amint az alábbiakban is olvashatjuk, igenis van, aki ez alapján találja meg a Baross utcai székházat. Egy fiatalember az 50-es villamoson talált ismertető alapján bement a Baross utcai székházba, elmondta, mennyire egyetért velünk, ránk akar szavazni, és rendezvényeinkre is el szeretne jönni! Apró mozdulat, mégis, mennyire megéri?!”

LÁNC-SZABADSÁGOT!

„Hiába tudja a tagság többsége a szlogent, mely szerint „Add tovább! Terjeszd! Támogasd!” Nálam nem állnak stócban otthon a régi újságok. Ha nem adjuk tovább az érdeklődőknek, nem is lesz új előfizető! A magamét mindig elolvasom, aztán „kölcsonadom”: ha kiolvassa, adja tovább egy ismerősének, s szóljon, ha többen is érdeklődnek. Nehéz munka, de ezúton pár hét-hónap után meg lehet próbálni rábeszélni az előfizetésre. Ne álljanak a régi „Szabadság” újságjaink egy kupacban otthonainkban! Ne dobjuk ki őket! Az összes kinyomott újságot adjuk tovább!”

PILLANATOK A „KÖZPONT” ÉLETÉBŐL

„Nyárig még kemény munka vár ránk. Alig kezdtek el dolgozni a fővárosi kommunisták, már van is eredménye. A „Megérte? Ezt akartad?” c. röplap gyárak, munkanélküli hivatalok előtt való osztogatása, az utcai agitáció, beszélgetés nem hiábavaló.

Egyetlen hét alatt tíz ember jött be a pártközpontba, telefonon még többen megkerestek bennünket. Hányan lehetnek, akik ezt nem merik megtenni? Valljuk be, kell egy kis önbizalom, politikai öntudat ahhoz, hogy valaki egy szórólap hatására sürgősen

Munkáspárti vádirat

Megérte? Ezt akartad?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszükk magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Gondold végig, mit veszítettél és mit nyertél! Gondold végig, hogy megérte-e! Ezt akartad?

Húsz éve szocializmus volt, ma kapitalizmus van

- Húsz éve senki sem lehetett milliárdos, de a túlnyomó többségnek elfogadható élete, biztos jelene és kiszámítható jövője volt. Ma bizonytalan a jelened, kiszámíthatatlan a jövőd.
- Húsz éve az ország pénztét úgy osztották el a parlamentben, hogy jusson oktatásra, egészségügyre, a Te és a mi jólétünkre. Ma a gazdagok, a milliárdosok kapják az ország kenyerének javát.
- Húsz éve megbecsülték a tisztességes munkát, ma az ügyeskedőknek, a csalóknak áll a világ.
- Húsz éve a munkásembernek becsülete volt, ma másodosztályú polgár saját hazájában.
- Húsz éve sem volt minden fenéig tejfő. De éreztük: a szocializmus van az emberekért, és nem az emberek vannak a szocializmusért. Ma nem a kapitalizmus van értünk, mi vagyunk a kapitalizmusért.

felkeresse a pártot. A visszajelzések azt igazolják, hogy termékeny talajra hullt a mag.

Egy fiatal munkás az 50-es villamos ülésén találta propaganda-anyagunkat, elolvasta és beszaladt biztosítani a Munkáspártot támogatásáról. Elmondta, hogy 63000 forintból él albérlésben, hogy az élete teljesen kilátástalan. A mindennapi kenyérre is alig futja. Húst nagyon ritkán eszik. Ruhát sem vásárolt évek óta. Hiába dolgozik. Ő igazán érzi a kapitalizmust, és érti is minden visszasságát. Ahogyan Ő fogalmaz: „Engem nem kell meggyőzni arról, hogy milyen szemét ez a rendszer” – mondta kétségbeesetten.

„Az utcán adták” – jött be a pártközpontba egy nyugdíjas bácsi. „Odaadtam az ismerősömnek, aki elkérte, mert szeretné, ha a családja is elolvashatná. Elvinnék legalább húsz darabot” – hangjában megcsillant az optimizmus. „Nem vagyok párttag, de úgy akarok dolgozni, mintha az lennék!” Örömmel csomagolt el ötven röplapot és indult az ismerőseihez.”

BECSÜLET

„Egy harminc körüli munkás a párt röplapjával a kezében Thürmer elvtársat kereste a Baross utcai pártközpontban. Így mondta, elvtársat. „Ő becsületes politikus! Csak benne bízom!” – húzta ki magát, mert visszkapott valamit a hitből, amit gyermekkorában raboltak el tőle.”

ÚJRA A SUZUKI ELŐTT

Esztergomban, a Suzuki gyár előtt ismét tiltakoztak a Munkáspárt tagjai a munkásokat, köztük a Suzuki gyár dolgozóit érintő újabb intézkedések ellen. „Több munkatársatokat, újabb leépítéssel fenyegetve rávették arra, hogy kilépjenek, majd visszavették őket néhány nap múlva, mint új belépőt, természetesen jóval alacsonyabb, kezdő fizetéssel. A megfélemlített munkások aláírták a szerződéseket, ezzel sokukat bruttó 30-40 000 forinttal is megrovidították. Ha nem fogtok össze, holnap

bármelykötökkel megtehetik ugyanezt. Ez így nem mehet tovább!” – olvashatták a gyárból kijövő és a gyárba igyekvő ezrek a Munkáspárt felhívását. A buszokra várakozó több száz embernek Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke fejtette ki a párt véleményét: „A válságban, a nehézségekben Gyureszély Ferenc nem áll mellettetek. Orbán Viktor nem áll mellettetek. Dávid Ibolya pláne nem áll mellettetek. Mi, a Munkáspárt itt vagyunk mellettetek. Támogatatok, és mi segítünk! Fogjunk össze! Együtt győzhetünk, külön-külön biztosan veszítünk.”

Százötezer, mely kevés...

Megértettük a feladatot, és megkezdjük a régióban az intenzív politikai munkát. Terveinkkel összhangban, minden párttaggal szót váltottunk. Elfogadtuk, hogy most mindenki munkájára számít a párt. Folyik a „Megérte? Ezt akartad?” dokumentum kézbeadása, a majdani támogatók bázisának formálása. A régió elnöksége a KB-képviselőkkel közösen kialakította, ki nek merre van dolga. Számításba vettük ki „emeletezik”, és – új feladatként – ki lesz adott pillanatban a régió egy-egy kiemelt közlekedési centrumában az „ülő” agitátorunk. Azt is kitaláltuk, hogy a lakás elhagyására képtelenek hogyan teljesíthetnek lakásukban telefon-ügyeletet. Működik! El kívánjuk érni, hogy mindenkinek legyen konkrét feladata, konkrét felelőssége. Az egyeztetett feladatok teljesülésére kiemelt figyelmünk lesz. Döntöttünk, mert ez a kötelességünk. 2009. április 6-án délután kopogtatócédulát fogunk gyűjteni. Ott kezdünk,

ahová már elvittük szóróanyagunkat, akivel már átbeszéltük a párt dokumentumát.

A Budapest 7. számú régió tagjai – komolyan véve a KB határozatát, melyben a párt a tagok egy napi jövedelmére számít az EP-választásokra – intenzív gyűjtésbe kezdtek. Első körben 105 000 forinttal számoltak el. Mondhatnánk, de szép! Csak hogy ez az eredmény a régió tagságának alig negyven százalékától ered. Az apró munka most kezdődik. Folytatjuk a munkát! Mindenkit meggyőzünk az ügy fontosságáról. Ahogy mindenkivel megbeszéltük a feladatokat, most az adomány kérdésétől is őszintén szót váltunk. Ez erősíti a pártfegyelmet, ez teremt tiszta emberi viszonyokat. Pontosítjuk a konkrét feladatokat, és közben felvetjük az adomány fontosságát. Csak a teljes körű elszántság az igazi siker! Teszünk érte!

BARÁTHNÉ ÉVA

„GYURCSÁNY FERENC NAGYON A NÉP NYAKÁRA TAPOSOTT”

– CIGÁNYOK ÉLETKÖZELBŐL –

„Ha ön gyűlöli az erőszakot, csengetés nélkül ne jöjjön be. Ha már csengetett, várjon a gazdámra. A várható mellékhatások tekintetében kérdezze meg kezelőorvosát vagy sebész ismerősét.” Ez a kutyás figyelmeztető tábla látható Kecskeméten egy Erzsébet körüti ház kapuján a nemkívánatos látogatók elriasztására. Becsengetek, hogy érdeklődjem, milyen erre a közbiztonság, de csak dühödt ebek ugranak a kapuhoz, értésre adva, hogy ne tovább!

GYOMOR ÉS NYOMOR

A közeli Zsinór utcában fiatal cigányok lépnek ki egy-egy zsemlével egy élelmiszerboltból, hogy éhüket csillapítsák. Mögöttük egy 20 év körüli nő tart két gyermekével az üzlet bejárójához. Köszönésemre megáll, és nem zárkózik el a válsztól.

– Mit szól a cigányokkal szembeni előítélet-hez, és a legutóbbi tatárszentgyörgyi gyilkossághoz?

– Fajgyűlölet midig is volt és lesz is ebben az országban, amikor sokan bajban vannak – feleli. Manapság rosszul mennek a dolgok. Mi is válságosan élünk, szegényen. Több munkát kellene adni az embereknek, és nem ezrével elbocsátani őket. Ez is szítja a feszültséget, és a mindig is meglévő előítéletet magyar és cigány között. Gyomor és nyomor, mármint a megélhetési problémája – ide vezethetők vissza a bajok. Nem kellene a hűrt tovább feszíteni még a rasszizmussal is.

A ZSINÓR UTCÁBAN

Kecskemét legsivárabb része a Zsinór utca. Nem babusgatták a tanácsrendszerben sem, ma pedig még siralmasabb képet nyújt. Járdáin akkorák a repedések, hogy könnyű bennük felbukni. Az egyik ház tábláját az éjjel ellopták – mutatja sokadmagával az itt lakó Raffael Gyula. Barátságosan vezet be a háza népéhez, akik közt annyi a gyerek, hogy tíz magyar családban sincs ennyi. Benjámin, Gyula, Heléna, Richárd, István, Fatime,

Martin, Anasztázia, Viktória, Annamária, Krisztián, Matild, Mercédesz, Erika: tizennégyet neveltek – mutatja be az érkezésemre felsorakozó gyerekeket Baranyi Matild anyja. Őt is megrázta a tatárszentgyörgyi gyilkosság.

„Minket, a kisebbséget szemelnek ki, hogy rajtunk álljanak bosszút. Mint ha mi tehetnénk a világ és az ország bajairól. A rendőrség lassan mozdul és a törvény nem elég szigorú, az is inkább a bűnösöket védi, palástolja. Látjuk a tévében a hógolyó fejű, arcukat eltakaró vádlottakat. Nehogy sérüljenek az emberi jogaik! Kádár János idejében rend volt ebben az országban, ma pedig egy négy éves kisfiú és apja is áldozatul esett a tatárszentgyörgyi gyilkosságnak. Meddig tűri még a kormány a gonosztevők rémtetteit?!”

MAGYAR VAGY CIGÁNY: A VÁLSÁG NEM VÁLOGAT

„Jobbat vártunk Gyurcsánytól, azt, hogy ne legyen ekkora szegénység. Ő naponta 234 ezer forintot költhet a családjára, másoknak meg 300-400 forint is alig jut. Milyen baloldali miniszterelnök

az ilyen?!” – mondja elkeseredetten, és nyomdafestéket nem tűrő szavak hagyják el a száját, amikor a miniszterelnökről beszél.

Baranyi Matildhoz kapcsolódva, Raffael Gyula és a megkérdezett Kovács Erika sem vitatja, hogy romák is vétének a törvény ellen. Mégsem lenne szabad mindegyiket egy kalap alá venni. Szerintük a cigányok családszeretőbbek és szemérmesebbek is. Lányaik nem vetkőznek bugyira, és a miniszoknya sem dívik náluk annyira. Gyerekeik életerősek anélkül, hogy egészségjavító szereket fogyasztanának. Ezekre nem is telne a pénzükből.

Arról, hogy gazdasági válság van – mely sok más hasonló sorsú magyarral együtt sújtja a cigányságot is – a legkevésbé ők tehetnek. Baranyi Matild a milliárdokat sikkasztókat és Gyurcsány Ferencet kárhóztatja mindezért, főleg, hogy a miniszterelnök nagyon a nép nyakára taposott a kisembereket sújtó intézkedéseivel. A Zsinór utcában örömmel kiegyeneznének azzal a megoldással, ha azokon vernék el a port, akik erre alaposan rászolgálnak!

KOHL ANTAL

Húsz éve történt a rendszerváltás. Megérte?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az a folyamat, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni, de ami nem más, mint tőkés ellenforradalom. Észre sem vettük, talán el sem hittük, hogy szinte a szemünk láttára alakul át a világ. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszük magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Ma rosszabbul élünk, mint húsz éve, nemzedékek nőnek fel munka nélkül. Bizonytalan a jövő, aki teheti, az külföldön érvényesül.

A következő hónapokban az újságok tele lesznek a tőkés rendszerváltást magasztaló írásokkal. Újra előkerülnek a húsz évvel ezelőtti percmemberkék, a mai „nagyok” meg bizonygatják a két évtizeddel ezelőtti döntés helyességét. Mi is írunk a rendszerváltás eseményeiről. Úgy, ahogyan mi megéltük, úgy ahogyan szerintünk ténylegesen történt. És mindig feltesszük a kérdést: megérte?

A TŐKÉS ELLENFORRADALOM VEZÉRKARA

Húsz évvel ezelőtt, 1989. március 22-én alakult meg az Ellenzéki Kerekasztal (EKA). A résztvevő szervezetek különböző helyről jönnek, eltérő az ideológiájuk. Egy dologban kétségkívül egyetértenek: a szocializmust meg kell dönteni. Bármilyen furcsa, de igaz, hogy önmagában ez a cél sem teszi teljesen egységesé az ellenzéki erőket. A tőkés ellenforradalom végrehajtásához szükség volt arra, hogy taktikai kérdésekben, azaz a hatalom megszerzéséhez vezető út lépéseiben is egyetértésre jussanak, egyeztessék lépéseiket az őket támogató külföldi és hazai erőkkel, összehangolják akcióikat a munkás-paraszt hatalommal, az MSZMP-vel szemben. Ez volt az EKA, némi túlzással a tőkés ellenforradalom vezérkara.

A „BÉKÉS RENDSZERVÁLTÁS” KONCEPCIÓJA

Az Egyesült Államok és más tőkés erők tanultak 1956 tapasztalataiból. 1989-ben olyan ellenforradalomra törekedtek, amely vér nélkül megy végbe, nincsenek elválasztó barikádok, és az átlagember szinte észre sem veszi, hogy rendszerváltás megy végbe. A magyar ellenzék nem rendelkezett erővel ahhoz, hogy egy nyílt küzdelemben szerezzék meg a hatalmat, ezért belement ebbe a változatba. A hatalmon lévő MSZMP vezetésében eluralkodott az a nézet, hogy a rendszerváltás elkerülhetetlen. A vezetés egy része az időt akarta húzni, átmeneti időszakra szert tenni, abban a reményben, hogy az új polgári viszonyok között is képesek cselekedni. Másik része pedig egyszerűen az egyéni túlélésre játszott. Ebben a helyzetben alakult ki az a koncepció, hogy a rendszerváltást a hatalom és az ellenzék közötti tárgyalások útján kell megoldani. Ez a folyamat indul el 1989 tavaszán.

AZ MSZMP-VEZETÉS FELELŐSSÉGE

1989 márciusában az MSZMP külön-külön megbeszélésre hívja az ellenzéki pártokat és civil szervezeteket. Ezekből ténylege-

sen ellenzéki erő a Független Földmunkás és Kisgazda Párt (FKgP), a Magyar Néppárt (MNP), a Magyar Demokrata Fórum (MDF), a Szabad Demokraták Szövetsége (SZDSZ). A Fidesz hiányzott a tárgyaló partnerek közül. A Magyar Ellenállók és Antifasiszták Szövetsége (MEASZ), a München Ferenc Társaság nem ellenzéki szervezetek, ezek az MSZMP-vel több-kevesebb kapcsolatban lévő szerveződések. A Magyarországi Ifjúsági Szervezetek Országos Tanácsa (MISZOT) vegyes felvágott, hiszen benne van a Fidesz is, de a KISZ utód-szervezete is.

Az MSZMP vezetése megkísérli elkerülni a hatalom-ellenzék nyílt szembenállást, amit viszont az ellenzék folyamatosan erőltet. Ezt a célt szolgálja a lehetséges szövetségesek bevonása. Ezek a szövetségesek azonban nem túl erősek.

A München Ferenc Társaság 1988. november 11-én jön létre, jóindulatú, a szocializmus iránt elkötelezett emberekből. Az első országos értekezletükön kijelentik: „Meggyőződésünk szerint nem a szocializmus jutott csődbe, hanem zászlaját szennyezték tévedésekkel, korrupciókkal, bűnökkel.” Ez az alapvetően helyes és szép megállapítás azonban nem vezet egy harci erő

létrehozásához. A többi elméleti tétel ugyanis lényegében a második világháború utáni népi demokratikus megoldást ismételteti, ez azonban 1989-ben kevés is, nem is járható. 1945-48 között a kommunisták ugyanis nyeresre álltak, 1989-ben pedig vesztesre. A tőkés ellenforradalom veszélyét nem húzzák alá, a felelősökre, az MSZMP vezetőire nem mutatnak rá. „Ellenségei vagyunk a sztálinista beidegződéseknek, elutasítjuk az ultra-reformerséget.” Ez is igaz, csak hogy a kérdés már nem ez, hanem az, hogy marad-e a szocializmus vagy sem. Majd így folytatják: „A valóságos népi rendszer szerveződését segítő szocialista jogállam létrehozása mellett vagyunk – intézményes biztosítókkal mindenféle (tőkés, sztálinista stb.) restauráció ellen!” A megoldás a társaság szerint a „különböző világnézetű, demokratikus, hazafias erők koordinációja”. Ez a fajta politikai bizonytalankodás oda vezet, hogy a szervezet tagjainak egy része az MSZP-ben köt ki, s egy része támogatja az 1989 decemberében létrejövő Munkáspártot.

ELLENZÉKI KEREKASZTAL

Ekkorra az ellenzék is felsorakoztatja erőit. Kialakulnak és működnek az ellenzék alapvető pártjai. 1989. március 15-én az ellenzék megmutatja, hogy képes egységesen fellépni az MSZMP-vel szemben. Megfogalmazódnak a tőkés ellenforradalom politikai programjai is, az egyik az MDF-ben, a másik az SZDSZ-ben.

1989. március 22-én az ELTE Állam- és Jogtudományi Kara Büntetőjogi Tanszékének könyvtárában kerül sor az EKA első ülésére. Akkoriban ezt is lehe-

tett. Manapság aligha lehetne kormányellenes kerekasztalt szervezni az ELTE-n. Részt vesz az MDF, az SZDSZ, a Fidesz, az FKgP, a KDNP, a Magyar Néppárt, a Magyar Szociáldemokrata Párt (MSZDP), a Bajcsy-Zsilinszky Társaság és a Független Szakszervezetek Demokratikus Ligája – megfigyelői státusban. A pártok nem egyformák. A legerősebb ekkor az MDF. Több mint 13 ezer tagja van, és szinte országos szervezettséggel rendelkezik.

Ott van a rendszerváltás által teremtett politikai elit szinte minden tagja, igaz, ma már nem mindenki abban a pártban, ahol egykor kezdte. Itt van Orbán Viktor, akkor 26 éves, frissen végzett jogász, ma köztudottan a Fidesz elnöke. Fodor Gábor is részt vesz, 27 éves, az ELTE tanársegéde, ma már az MSZP-vel szimbioziszban élő SZDSZ elnöke. Az MDF színeiben többek között ott van Sólyom László 47 éves jogász, egyetemi tanár, az MDF egyik alapítója, manapság köztársasági elnök Magyarországon. Csurka István is az MDF-et képviseli, 55 éves író, aki majd összeveszik Antall Józseffel, és megalakítja a MIÉP-et. Egy jó évtizeden át majd ő lesz a „mumus” a szocialista szemében. Az SZDSZ-ből egyebek között feltűnik Magyar Bálint, 37 éves bölcsész, később oktatási miniszter a szocialista kormányban, sőt az SZDSZ elnöke. Mécs Imre is ott van, 56 éves, az SZDSZ 1956-os jelképe, aki 2006 óta MSZP színekben tűndököl. Tölgyessy Péter 32 éves jogász is az SZDSZ-t képviseli, de ma már ő sincs ott.

Az EKA megalakulásával létrejött az ellenzéki egység formai kerete. Világos volt, hogy mindannyian a szocialista rendszer megdöntését akarják. Az ide vezető konkrét útról azonban akkoriban még nagyon eltérő nézeteket vallanak. Innen a ködös megfogalmazások zöme. Célnak a „népszuverenitás elérését” jelölik meg. Megegyeznek, hogy döntéseiket konszenzussal hozzák. Ez azóta már jócskán kiment a divatból. És persze megegyeznek, hogy nem kötnek meg egyezést olyan szervezetekkel, amelyek „a hatalmi monopóliumra” törekednek. Ez magyarul azt jelentette, hogy nem kötnek külön egyezséget az MSZMP-vel.

ÚT A NEMZETI KERKASZTALHOZ

Az EKA létrehozására az MSZMP vezetése gyors választ ad. Az elv ugyanaz: felhívítani a szembenálló feleket. Az MSZMP vezetése javasolja politikai egyeztető fórum létrehozását. Az MSZMP az ellenzéki pártokon kívül olyan szervezeteket is meghív, mint a Hazafias Néppárt, a Szakszervezetek Or-

A RENDSZERVÁLTÁS ELITJÉNEK KÉPZELTÉK MAGUKAT

szágos Tanácsa, az Új Márciusi Front. Ha az ötlet beválna, több célt is el lehetne érni. Egyrészt, meg lehetne bontani az ellenzék egységét, másrészt, konzultációs fórummá lehetne alacsonyítani az ellenzék-hatalom közötti egyezkedést szolgáló fórumot, harmadszor, a végleges döntést a parlament, a kormány kezébe lehetne adni.

Az ötlet azonban nem válik be. Döntően azért nem, mert az MSZMP vezetésének meghatározó elemei már tudják: a tárgyalások nem arról folynak, hogy átadják-e a hatalmat vagy sem. Ezt már eldöntötték: átadják. A tárgyalások azért kellenek, hogy előnyöket csikarjanak ki az ellenzékéből, amely alig egy év múlva a teljes hatalom birtokosa lesz.

Szerepe volt annak is, hogy az MSZMP taktikázása feldühítette az ellenzékét, és előtérbe kerültek a radikális erők. Az EKA március 30-án lényegében elfogadja Magyar Bálint álláspontját. Nem engedik, hogy az MSZMP maga döntse el, hogy kivel akar tárgyalni. Már azt is közös döntéssé akarják tenni, hogy az MSZMP kivel ül le és kivel nem. Követelik, hogy az MSZMP ismerje el az EKA-t egységes intézményként, magyarul legyen kettős hatalom. Lényeges követelésük az is, hogy a szocialista kori parlament nem fogadhatja el az új alkotmányt, a tárgyalások csak az átmenetről szólhatnak.

1989. április 8-án, Budapesten az MSZMP kezdeményezésére hét politikai és társadalmi szervezet képviselői megbeszélést tartanak az ún. politikai érdekegyeztető fórum megalakításáról. Az újonnan alakult szervezetek közül csak a Kisgazdapárt és a Münnich Ferenc Társaság képviselői vesznek részt a tanácskozáson. Az Ellenzéki Kerekasztalhoz tartozó további nyolc meghívott szervezet távol marad a tanácskozástól

azzal az indokkal, hogy az előkészítés nem volt megfelelő, ezért nem lett volna mód az érdemi tárgyalásokra. Elindul a néhány hónapos huzavona, amelynek már mindkét fél tudja a végét.

Az MSZMP vezetése elégedett a tárgyalások megkezdésével. A KB júniusi ülésén a tárgyalással megbízott Fejti György mondja: „Azt tapasztaljuk, hogy hitelesítette ez a tárgyalás az MSZMP-nek azt a szándékát, hogy párbeszédre törekszik, békés megoldást keres, elvállal egy versenyhelyzetet, és ez megnyugtatta a közvéleményt.” Eredménynek tartja, hogy nem kétoldalú a tárgyalás, a politikai ügyek mellé bevették a gazdasági válságkezelést. Fejti az ügyet élete nagy lehetőségeként kezeli. Lehet, hogy az is, de akárhogyan is legyen, Fejti ezzel menlevelet kap a tőkés rendszerbe. Nem esik bántódása, a politikában nem jelenhet meg, de a gazdaságban érvényesülhet.

1989. június 13-tól kialakul az új fórum, a Nemzeti Kerekasztal. A háromoldalú tárgyalások delegációi az MSZMP, az EKA kilenc szervezete és az ún. harmadik oldal hét szervezete. A tárgyalások alapvető célja a politikai rendszer, az alkotmányos berendezkedés és az alapvető jogok demokratikus, jogállami szabályozását megvalósító ún. sarkalatos törvények kidolgozása, magyarul a hatalomátadás jogi feltételeinek megteremtése. A 1989. június-szeptemberi tárgyalások vezetnek majd el az 1989. szeptember 18-án aláírt megállapodáshoz, melynek alapján 1989. október 23-án a hajdúsági parasztsaládból származó egykori KB-titkár, Szűrös Mátyás kikiálthatja a Magyar Köztársaságot, és 1990. május 23-án egy ősi kisnemesi család sarja, dörgicsei és kisjenei Antall József, az immáron tőkés Magyarország miniszterelnöke lehet. ■

Meghívó

A Magyar Kommunista Munkáspárt
a Magyar Tanácsköztársaság kikiáltása 90. évfordulójára
emlékezik az újpesti Tanácsköztársasági emlékműnél.

Időpont: március 21., 10.30 óra

Beszédet mond:

Belovitz Károly, KB-tag •
Szabó Tamás, a Baloldali Front elnöke •
Samuel Zubo, a Szlovák Kommunista Párt alelnöke •
Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke

Az **EZREDVÉG ALAPÍTVÁNY**

kéri, támogassa felajánlásával a nehéz helyzetben lévő
folyóiratát, az irodalmi baloldal műhelyét.

Adószám:
19656874-2-41

MUNKÁSPÁRT MINDENÜTT

Tudunk, ha akarunk

A Csongrád megyei kommunisták tudják, hogy mit vár el tőlük a párt: a megyében is meg kell állítani a területi listát a parlamenti választásokon. Az EP-választások ehhez jelentenek jó felkészülési lehetőséget. Csongrádban nem könnyű a helyzet, de a feladatot meg lehet oldani. Ezekről a kérdésekről esett szó Thürmer Gyula múlt heti szentesi látogatásán, ahol megbeszélést folytatott Zsiga Tamás megyei elnökkel és a Munkáspárt több helyi vezetőjével. A munkáspárti csapat ellátogatott Szentes új büszkeségébe, a légimentő szolgálat bázisára, ahol megismerkedtek a légimentés mai helyzetével. A párt elnöke a helyi aktivisták kíséretében megkoszorúzta a Tanácsköztársaság emléksobrát. A sajtótájékoztatót követően rövid látogatásra került sor a szentesi önkormányzatnál. Az eseményeket összegezve megállapították: a csongrádiak jó úton haladnak. Sok még a tennivaló, de az emberek nyitottsága és az aktivisták elszántsága új lehetőségeket teremthet napról napra.

Otthon akarunk lenni Kisbéren!

Kisbéren nincs otthon a Munkáspárt, de otthon akar lenni. Otthon akar lenni, és otthon is tud lenni. Így lehetne jellemezni a pártelnök múlt csütörtöki látogatását Kisbér városában. A séta itt is bevált, igaz, a megyeiek nem bíztak semmit a véletlenre. Két-három párttagunk már jóval Thürmer Gyula érkezése előtt osztogatta a párt röplapjait, és terjesztették a hírt: Jön Thürmer! Nem véletlen, hogy az árusok, kiskereskedők rengeteg kérdéssel és még több panasszal várták az elnököt. A város polgármestere, Udvardi Erzsébet végigkölöztötte a munkáspártiakat a városban. Volt mire büszkének lenni. Batthyány Kázmér egykori lovardáját szépen rendbe hozták. A kastély egyelőre az enyészete, mivel az állam nem foglalkozik vele, az önkormányzat, amely szívesen gondoskodna róla, még nem kapta tulajdonba. Thürmer Gyula felkereste a város katolikus plébánosát is. A programból ezúttal sem maradhatott ki a helyi kórház megtekintése. Kisbéren érezhető volt a munkáspárti látogatás. A kis városban az ilyen hírek gyorsan terjednek. Délutánra már sokan ismerősként köszöntötték a pártelnököt. Tóth István megyei elnök szerényen hallgatott arról, hogy bizony a programban szereplő helyeket személyesen kellett végigjárnia, minden érintettel személyesen beszélni, a saját csapatot pedig ügyesen mozgatni, hogy minden a helyén legyen. Minden a helyén volt! Nehéz munka, de megéri.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>